

Det er en beskrivelse skrevet af dem, der styrer nogle af feriekolonierne, og jeg synes egentlig, at det er et meget godt billede på, at det, vi taler om, når vi taler fattigdom i dag, er en meget mere kompleks størrelse, end det var for 10 og 15 år siden, fordi det ikke kun handler om økonomi, men også handler om kultur, handler om normer, handler om værdier. Det handler om, hvad det er for grundlæggende normer, der bliver skabt for opdragelsen af de børn, i forhold til hvordan de skal komme videre i livet. Og jeg synes, det er enormt vigtigt, at vi får sat fokus på den del af ulighedsdebatten i stedet for kun at holde fast i økonomien.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Christian H. Hansen.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Christian H. Hansen (DF):

Tak for det, hr. formand.

Nogle gange er det sådan, at politik kan være uforudsigelig. Når man vågner om morgenen, ved man ikke lige, hvad der skal ske den dag, men der er én ting, man ved med et hundrede procents sikkerhed, og det er, at vi skal have den her debat om ulighed hvert år. Så er det sådan lidt forskelligt, hvem der står bag forespørgslen, men egentlig vil jeg gerne sige tak for, at vi får den. For vi i Dansk Folkeparti synes faktisk, det er rimeligt og godt, at vi får debatten om ulighed, så de, der tager initiativet, skal ikke høre noget for det.

For ikke ret lang tid siden havde vi i Folketingssalen også en anden debat, som omhandlede fattigdom – det var i april måned. Der kan man jo sige, at det begreb og noget af den debat, som vi havde den dag, også er noget af det – det kan man høre på debatten indtil nu – som vi kommer ind på i dag.

Men jeg må bare sige, at uanset hvor meget vi får det debatteret, tror jeg, at vi aldrig kommer til en situation i samfundet, hvor vi siger, at der slet ikke er nogen, som man kalder rige, og der slet ikke er nogen, som man kalder fattige. Sådan vil situationen altid være, sådan har den altid været, uanset hvem der har regeringsmagten i landet.

Men det udelukker jo ikke, at vi selvfølgelig skal forsøge at gøre det bedre for de udsatte grupper, og det mener vi faktisk også at vi gør her i Danmark. Hvis man kigger på Danmark i

et internationalt perspektiv, kan man se, at Danmark jo faktisk er et rigt land både materielt og økonomisk. Og når man tænker på de uddannelsesmuligheder, vi har at tilbyde vores unge – og også voksne, når det handler om efteruddannelse osv. – må vi sige, at vi faktisk hører til et af de allerbedst stillede lande i verden. Indsatsen over for de udsatte grupper generelt er jo prioriteret meget højt herhjemme.

Hvis vi så også kigger på vores arbejdsløshed, kan vi se, at vi har en rekordlav arbejdsløshed. Vi har faktisk aldrig før haft en arbejdsløshed, der er så lav, som den er på nuværende tidspunkt. Ud over det har der været et markant fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere, og frafaldet medvirker jo også til, at der er flere, der kommer op på et bedre niveau; det vil sige, at man rykker det, som nogle kalder uligheden. Det synes jeg man skal se positivt på i stedet for hele tiden at tale negativt om det.

Jeg synes, man har kunnet høre lidt på debatten her i dag, at hvis bare man bliver ved med at sige det samme og det samme og det samme, er der nok til sidst nogle, der tror på det. Det kan da godt være, at der er det, men jeg tror også, at folk har forståelse for, hvad det er for en virkelighed, der findes i det danske samfund.

Antallet af kontanthjælpsmodtagere er altså faldende. Under denne regering er der også sket en masse forbedringer på uddannelsesområdet. SU'en er blevet forbedret, der er blevet bedre forhold for folkepensionister, der er blevet bedre forhold for førtidspensionister. Hvis vi kigger på de finanslovaftaler, der er lavet gennem årene under denne regering, kan vi se, at det er forskellige tiltag, og nogle af dem har jeg været inde på.

Men der er også blevet lavet en behandlingsgaranti for misbrugere, støtteordningen for kontaktpersoner er blevet udvidet, og der er blevet lavet en anbringelsesreform, som partierne også er med til at drøfte i øjeblikket, og som også skal være med til at have fokus på udsatte børn. I forbindelse med finansloven for 2006 blev der afsat 400 mio. kr. til bedre kvalitet i dagtilbuddene.

Men selv om jeg ridser alt det her op, skal det jo ikke få nogle til at sige: Jamen så har han sagt, at det ikke kan gøres bedre – for selvfølgelig kan det det. Selvfølgelig er der da ting, der kan gøres bedre; selvfølgelig kan man få en situation, hvor man flytter endnu flere folk fra kontanthjælp til en almindelig arbejdsplads, og det er selvfølgelig også det, vi skal opnå. Vi skal arbejde langsomt, men vi må bare konstatere, at det er under